

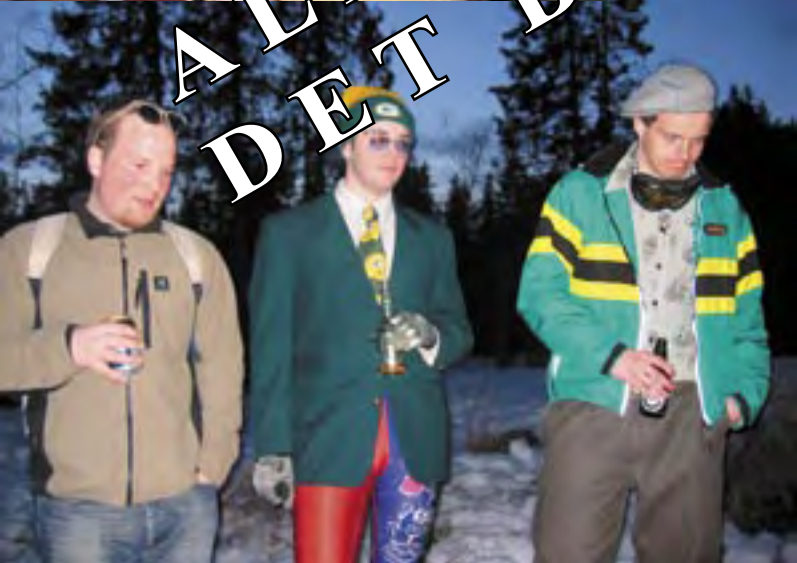
FISKEBENNERN

ORGAN FOR LANGRENN NR. 72 - 2005

**ALENE MED
DET BESTE:**

Da vinteren over igjen for denne gang, og du verden for en flott vinter det har vært. Skisesongen ble avsluttet med Birkebeinerrennet, hvor vi hadde totalt 145 fullførende deltakere fra NTNUI. Med tanke på at dette var starten på påskeferien, er det et antall vi kan si oss fornøyd med, selv om det selvfølgelig er veldig surt å bli slått av Lillehammer på antall fullførende deltakere. Men vi skal vise dem neste gang!

Og når skisesongen er slutt kan selvsagt festsesongen innledes. Og det har den gjort til gangs etter påske; først med Sindre Opheim og deretter med den virkelige sesongavslutningen, Stakefesten. Takk for to flotte arrangement og all honnør til arrangørene.

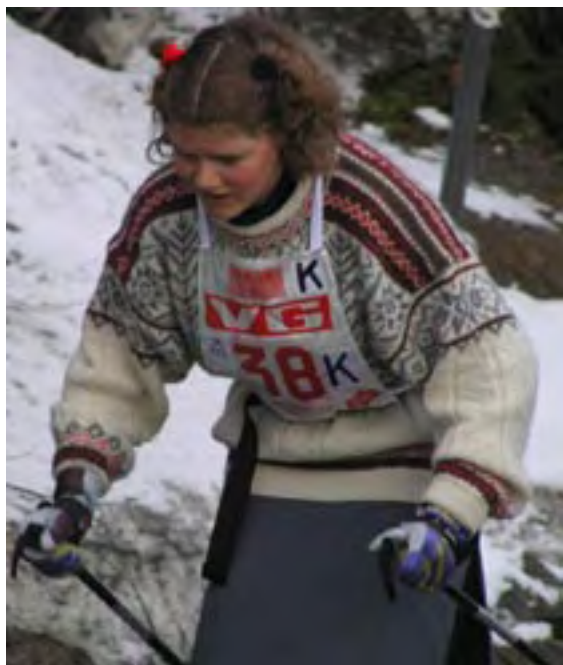
Nå har våren virkelig kommet til Trondheim også, og hittil må man vel kunne si at den fortsetter like bra som vinteren slutta. Så fint som det har vært den siste tiden så kan man ikke sitte inne å lese til eksamen hele tiden i alle fall. Jeg oppfordrer dere til å komme dere ut og nyte våren inni mellom lesinga; på ski, sykkel, beina, med eller uten kompass, eller kanskje til og med i vannet.

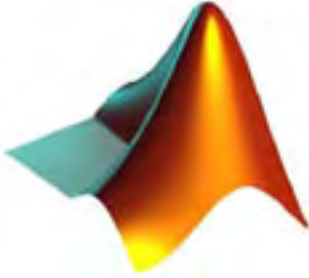
Og så et lite alvorsord til slutt. Når vi samles igjen til høsten så ikke glem at for at gruppa skal fungere så bra som den gjør, trengs det folk til å bidra i Fiskebeiner-redaksjonen, i webgruppa, som trenere og i styret. Ha det i bakhodet når du blir headhunta til et verv neste skoleår. Og jeg kan love dere at blir dere med er det stort sett bare moro og lite slit.

Takk for mange fine opplevelser gjennom vinteren.

Ønsker dere alle en riktig god sommer!

Hilsen Vibeke

Nå som vinteren er overstått, kan vi igjen sette fokus på det eneste som er mindre viktig enn fyll og fanteri, og skigåing. Det er som dere sikkert vet fyll, fanteri og eventuelt skigåing på asfalt og grus, det siste dog mindre viktig.

Som det annonseres senere i dette nummer, vil vi i redaksjonen gjerne ha din hjelp til å utvikle FB og hjelpe oss med å nå det neste nivået kvalitetsmessig.

Og til slutt et lite alvorsord: Drikk med måte, pass på dere selv, og ikke fall og slå dere (men hvis det skulle skje selges krykker for 280 kr på legevakta).

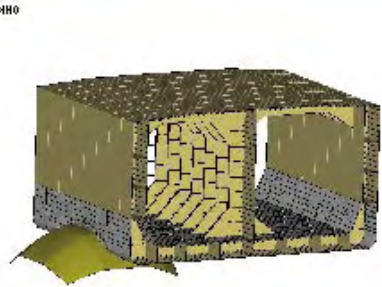

INTERNATIONAL GROUNDING OF DISABLED...

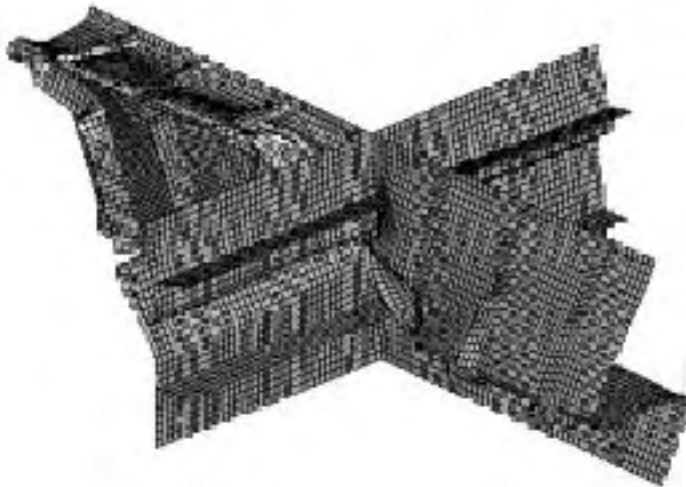
Stud.PhD Hagbart S. Alsos

Abstract: *The paper presents a model to determine the consequences of intentional grounding (structural damage, rupture, potential flooding or oil spill). The grounding process is decoupled into rigid body motion and resistance to penetration of the bottom structure. The latter is calculated on the basis of predetermined resistance - penetration relationships for a tank section with the non-linear finite element code LS-DYNA. The focus is here put on the physics and modelling issues of the problem.*

The work is part of a project devoted to development of a decision support system, which will provide guidance to the ship master and the various levels of decision makers on board and on shore on how to operate a ship once a potentially critical damage has occurred: i.e. how to manoeuvre in critical waters with loss of propulsion or damaged manoeuvring systems, how to operate / navigate to limit sea loads, such that hull damage

(e.g. due to collision, grounding, overloading of degraded structure) does not propagate to a critical level for the entire ship, and, as a last resort, to assess the consequences of running the ship aground. The project is funded by the European Community under Framework Programme 6.

Conclusion:

"I have no idea of what I'm doing, but it seems to work!!!"

FB: Hvor og når spydde du sist?

Ingvill "Kem, Eg?" Lien

- På rommet til Vibeke på Sindre Opheim (på den måten slapp eg å vaske vasken)

Ove (før TIO)

- Sist i va full de såklart! De va vel på Sindre Opheim

Øks

- I vasken på HS-kontoret på Galla-nach

Ove (etter TIO)

- Sist I va full!! Va vel på TIO det, på gulvet på en veikro på Storsvedjan

Hermann

- Rett bak badstuteltet på TIO, eller var det i teltet? Vet ikke hva som kom sist

Jermund

- Styremøte, det hører til å spy litt i køen når man skal på Frakken, passer liksom inn litt bedre i mengden da

Bollenach på Stutt

Det har i det siste blitt mer og mer populært å ha nachspiel på stutteriet, grunnen til dette er selvfølgelig bakermesterne Peter'n og nazi-Ingvild sin skyld. Mang en søndagsmorgen står de å baker boller til de sultne stakkerene som måtte stikke innom. Bollene er unike og forskjellige fra gang til gang, noe som har gjort at responsen har vært varierende.. kommentarer som har kommet er:

”Disse bollene må ha vært laget av det fineste melet det går an å få tak i!”

”Akkurat passe nok med kanel”

”Dette er de mest saftige bollene jeg har smakt!” (“har du noe å drikke til...?”)

”De der første bollene som Line lagde var ikke spesielt gode”

”Så søte og gode boller, og akkurat passe stekt”

”mmm...Dette er de beste bollene jeg noen gang har smakt!”

Så neste gang du er ute, og treffer en stutteribeboer, gi beskjed at du vil være med på bollenachs, det er absolutt noe du ikke bør gå glipp av! Vi har nå

også gått til anskaffelse av nintendo og det blir konkurranser og spenning
 Du skal heller ikke se bort i fra at Stutteripresidenten (Sigrid) vil ta en omgang håndbak med deg og sjekke om du er kvalifisert for en date ;)

Ps: vi har den beste musikken og det beste anlegget!

(ironi' -en (fra gresk *eironeia* ‘forstillelse’) det å si det motsatte av det en mener på en slik måte at ens virkelige mening skinner igjennom *forfatterens spesialvåpen er sylkvass logikk og finslipt i- / skjebnens i-* uventet tilfelle som synes å finne sted for å spille en et puss.

Man sier det gjerne med en morsom undertone, og kan for eksempel framheve det med en rar stemme.)

Birkebeinerrennet

av Jermund Molland

Igjen var det klart for årets sportslige høgdepunkt for majoriteten i langrennsgruppa. Birken i år vart arrangert i palmehelga noko som betydde at mange tok dei 54 kilometerane på veg heim til ein alltid like etterlengta påskeferie. På grunn av dette køyrde me kun med to bussar til Rena og ein i retur. Til gjengjeld var det ein forventningsfull gjeng som reiste med bussane ein flott fredagsmorgon i mars frå bunnpris på Moholt. Vær- og føremeldingane var strålande, finkorna snø, sol og minusgrader heile vegen, noko som gjorde at diskusjonen om kva ein skulle ha under skia ikkje var så stor på vegen sørover. Men uansett føremelding er alle birkebeinarar opptekne av det som skal vera oppå skia også, noko som mellom anna resulterer i høgt inntak av mat og drikke dagen før. Heldigvis var bussane utstyrte med toalett slik at me

kom fram til Rena rundt 3-tida. Då hadde eg også lest ferdig FB sin "Birk-edition", noko meir rutinerte NTNUI'arar etterkvart kan utanatt.... Her var det henting av startnummer og overnattingsbillettar. Tradisjonen tru var det ein del kluss med overnattingsbillettane, men alle fekk seg tak under hovudet, noko som temperaturen teken i betraktning nok var ein fordel.

Det flotte været og dei gode utsiktene for renndagen gjorde sitt til at det var ei roleg stemning kvelden før. Eg sjølv hadde skia klar ved avreise frå Trondheim, så det einaste som gjenstod var å få dei berømte 3,5 kiloane oppi sekken og å leggja på dei siste laga med festesmurning på start. For dei som nytta Swix gjekk det i Vr 40 og kaldare. For ein som ikkje har vore NTNUI'ar tidlegare var noko av oppfatninga mi at Birken var prega av trondheimsstudentar i grøne og gule kondomdressar samt at det var årets hormonslepp for menn i 40-åra og oppover. Så no var eg i allefall komme inn i ein av desse gruppene.

Etter ei for meg god natts søvn vakna eg nokolunde utkvild renndagen, åt nokre brødskiver og sat og småskalv litt, noko eg ikkje var aleine om. Spenninga låg i lufta. No var det berre å pakka saman sakene, teipa på litt føde på sekkereimane og bevega seg mot Rena sentrum for å ta buss opp til start. Sa eg at eg småskalv når eg stod opp, var det ingenting mot det som venta når eg stakk nasen ut døra om morgonen. Det var kaldt! Hugsar ikkje heilt, men det var nok rundt 15-16 kuldegrader. Heldigvis kom dette seg litt mot start og under rennet var ikkje kulda noko problem. Nytt av året var at ein ikkje starta klassevis, men i puljer etter forventa sluttid, der dei antatt beste starta først. Denne ordninga var dei fleste samde om at var velluka i ettertid, sjølv om det i dei fleste klassar resulterte i hardare merketider. Sjølv starta eg i pulje 5, 30 minutt etter første start klokka 08:30. Målet for dagen var å klara den berømte merketida.

Utifrå start vart det ein god del sporskifting og forbigåing ettersom det verka som dei som kom først inn i pulja hadde brukt opp det dei hadde krefter på å få stå først i starten. Så eg brukte nok litt for mykje krefter opp til Skramstad på å gå forbi løparar. På Skramstad såg eg i ein NTNUI'ar med øyretelefonar som stod og drakk, ja det var Steinar. Vart litt optimist no ettersom eg byrja å ta igjen løparar frå puljer foran. Dei slakke bakkane opp mot Dølfjellet (15km), ned mot Dambua og vidare opp på Raudfjellet gjekk eigentleg greit for min del, men eg byrja og sakna kreftene som låg igjen opp til Skramstad. Sporkvaliteten var upåklageleg, viss ein skulle setja fingrane på noko var det i så fall at føret var litt trått. Men uansett: Dette partiet på løypa var fan-

tastisk! Frå annakvar busk og snøskavl kunne ein høyra: ”Hu og hei”, ”kom igjen, berre 35 km igjen...”. Sola skein, ekkoa av alle bannorda frå fjorårets renn hadde så vidt stilna, himmelen var blå, og det var nesten som ein håpa at Kvarstaddammen ikkje skulle komma i år...

Men Kvarstaddammen kom, og med den kom krampen i låra...Uff, tenkte eg! Når ein så høyrer folk seia: ”Du er halvvegs, dette går bra!”, ”Hald oppe farten så har du merket!”, veit du ikkje heilt kva du skal tenkja. Etter ein kort stopp på Kvarstad for litt drikke og massasje, luska eg inn i Midt fjellet spent på korleis det ville gå. Krampen slipte taket, og eg kunne gå greit på ski oppover mens eg klandra meg sjølv at eg ikkje hadde trenna litt meir i vinter. Eg tenkte på at dei som skriv synonymordbøker ikkje kan ha gått på ein sprekk opp Midt fjellet. Då ville nok omsider ”helvete” fått eit passande synonym. Men vel oppe på toppen gjekk tankene over på påske, ferie, fjellturar.....og brått var eg på Sjusjøen. Her såg eg det eg eigentleg visste, nemleg at farten min frå Kvarstaddammen ikkje var stor nok til å ta merket. Men stemninga var upåklageleg og eg kan anbefala alle NTNUI`arar å gå med klubb fargane på seg. All den ekstra merksemda og støtten det gjev er godt for ein sliten kropp! Eg kom i mål på tida 3:43:03, litt over 6 minutt etter merket. Litt skuffa, men mest glad for at det var over, at Sørlands Chips også i år var blant sponsorane av rennet og at det eg no trengde var å få kjøpt på butikken fram til kl.6 på laurdagar. Nede i Håkonshall møtte eg ein del frå NTNUI, men sidan det var påske reiste mange direkte heim etter rennet.

Beste løpar frå NTNUI i herreklassane vart Lars Hagen med tida 3:05:29 og ein 11. plass i M25. Hå damene var Vibeke Stærkebye Nørstebø raskast med tida 03:48:37 som held til ein 11. plass i kvinner elite. Vibeke vann saman med Øystein Pettersen, 3:07:36 og 20 plass i M20, også Norske Studenters Idrettsforbunds vandrepokal for beste kvinnlege og mannlege student som representerar eit studentidrettslag. Totalt fullførte 145 løparar frå NTNUI rennet, og 36 av desse tok merket. Med det var me det idrettslaget med nest flest deltakarar som fullførte, kun slått av Lillehammer Skiklubb. NTNUI vart også nr. 4 i kampen om Skjoldet. Dette går til den klubben som får flest merke, og Lillehammer Skiklubb vann også dette. Men neste år skal dei få hardare kamp.....

Alt i alt trur eg dei fleste hadde hatt ein flott opplevelse. For Birken 2005 var eit lite eventyr!

Fiskebeineren

- en historie om løgn, svik, bedrag og maktkamp

På utsiden kan Fb-redaksjonen virke som en vel-fungerende maskin, en bastion av moro og underlig påfunn. Sannheten er at vel at maktkampen innad i redaksjonen har til tider vært knallhard. Historien starter for mitt vedkommende en vårdag i mai, årsmøtet er nettopp unnagjort og artikkelforfatteren har vært referent. Troskyldig tenker jeg at å levere "varene" å gå, men så enkelt er det ikke. På grunn av trusler om at viss jeg ikke blir med i redaksjonen vil jeg fortsatt bli hengt ut i FB¹. Dermed var jeg inne i "varmen". Det gikk ikke lenge før Eirik (Garnæs) hadde manøvrert seg inn i redaktørstolen (som Stalin i kommunistpartiet etter Lenins fall). Jeg skal innrømme at jeg trodde på Garnæs sine forsikringer om at FB nå skulle bli et mer åpent miljø, og et organ for hele NTNUI/langrenn. Men hva skjedde, jo FB blei mer lukket enn noen gang, historiene ble rære, intervjuene mer forvrengt og den virkelig starten på FBs journalistiske undergang var i gang.

Eirik prøvde likevel å få det til at han ikke var maktsyk ved å skylde på at Rolf (Johansen) hadde blitt tilbudt redaktøren stolen, men hadde takket nei. Rolf gikk heller innfor å forsøke å stoppe Eirik ved å selv bli leder i gruppa....

"Dessverre har jeg en dårlig nyhet til alle FB lesere. Siden Rolf pingla ut i siste øyeblikk og ikke ville være redaktør til neste år likevel, må dere nok slite med meg enda et år. " - Eirik i redaktøren har ordet nr. 34

Men i november 1997 skjedde det noe som forrykket balansen i FB, Skiraffen som skikjøkken ble dannet, dette skulle siden bli FBs yngleplass og roten til nye konspirasjoner. Det skal nok ikke legges skjul på at artikkelforfatteren hadde en lang finger med i spillet da Steinar (Line)(redraff) tok over redak-

¹ Blei hengt ut på det sterkeste allerede i første nr, etter at jeg om til Trondheim

tørstolen. Som nå et rutiner medlem av redaksjonen så jeg at jeg måtte ha styringen, Steinar virket som et perfekt offer for å utfylle mine syke maktbehov, men jeg feilregnet hvordan makta fra redaktørvervet skulle gå til hodet også på unge Line. Jeg feilregnet særlig makten som lå i hans enorme IT-komptanse og kunnskapen i bruk av internett til å fremme egne mål.

Med Steinar i førersetet og meg selv som intetanende fjernstyrt nikkedokke gikk vi inn i en ny tidsalder for FB og Skiraffen. Samarbeidet mellom FBs redaksjon og Skiraffens Overvåknings Tjeneste (SOT) medførte at FBs makt økte betraktelig.

(Geir Oves redaktørgjerning har blitt forbigått i stillhet etter ex. redaktøren eget ønske.....)

Vibeke (S N), Lars (Lysbakken) og Torbjørn (Houge) har på verste måte videreført denne arven. Men det har dere vel selv merket.

Siden dette har FB blitt mer og mer enerådende, ved at det toppet seg i Birkebeinerutgaven 2005. Der ble undertegnede på det drøyeste tillagt meninger og holdninger jeg aldri har hatt. Det var da, mens jeg satt med årets birken nr. at jeg skjønnte at jeg var blitt fullstendig spilt utover sidelinja. Det eneste som stemte i FBs birken nr. for min del er at jeg er en dynamisk Dragvoller, og at jeg har vært med i gruppa i mange år. Det er tydeligvis for mange, etter en stund blir en altså kastet ut i mørket, stigmatisert på nivå med sivilingeniører og andre konservative skigruppemedlemmer. Som de fleste nå sikkert har forstått er dette bare skrevet for å plassere meg selv i et best mulig lys, så når jeg nå tar farvel med FB, full av bitterhet og mange kniver i ryggen, vil jeg tilslutt tillegge at jeg antar at jeg har fremmet flere endringsforslag for gruppa enn samtlige sivilingeniørspirer siste ti år, og i tilfelle noen lurere på noe, så sitter jeg med ALL e-post sendt ut på langrenn og langrenn bull siden listene ble startet i 1996, dette kan og VIL bli brukt mot samtlige av dere når muligheten byr seg.

Paranoid-hilsen

Bredden

Det åpne sveitsiske høyskolemesterskapet på ski, 6-10 mars av Christian Lefdhahl

Hvert år arrangerer Schweizerischer Akademischer Skiclub (SAS) åpent internasjonalt sveitsisk høyskolemesterskap, Schweizer Hochschulmeisterschaften (SHM), både i alpine og nordiske skigrenener. Sveits ønsker å promotere seg som et mulig studieland for studenter som vil kombinere studier og skiidrett og inviterer derfor skiinteresserte studenter fra mange ulike nasjoner. I år ble også norske studenter invitert.

Arrangementet fant sted i den koselige fjellandsbyen Stoos i Sentral-Sveits, noen timers biltur fra Zürich, i fra 6. til 10. mars. Landsbyen består stort sett av hoteller og pensjonater og har bare noen hundre fastboende. Stoos har eget alpinanlegg og løypenett for langrenn, men ingen bilforbindelse så man må derfor ta kabelbane opp til 1300 m.o.h.

Mesterskapet kommer også til å bli arrangert i Stoos i 2006 og 2007.

Den norske avdelingen i SAS dekket i år flybilletter til nordmenn ønsket å delta. I år dro fire norske studenter, en jente og tre gutter. Undertegnende var eneste fra NTNUI, mens de andre studerer i Oslo. I de nordiske grenene ble det konkurrert i 5/10 km klassisk, og 10/15 km skøyting for henholdsvis gutter og jenter. Avslutningsvis ble det avholdt en sprintstaffett med to deltagere på hvert lag fra samme nasjon. Nivået er ikke skremmende høyt og kan sammenlignes med det som de beste NTNUI'erne presterer hver uke på hytteka-

rusellen.

Selv om konkurransene er seriøse og profesjonelt lagt opp, legger arrangørene stor vekt på det sosiale. Etter konkurransene kan man ta seg en tur i alpinanlgget, som har forbløffende gode muligheter for fin løsnøkjøring: For de som setter pris på slikt vel og merke. På kveldstid er det bankett med premieutdeling og øldriking på en lokal pub. Her kommer man lett i prat med deltagerne fra de ulike nasjonene og man utveksler erfaringer både om ski og studier.

For de som tenker på å studere i utlandet og samtidig ønsker å konkurrere på ski er Sveits et glimrende alternativ. Sveits er et godt geografisk utgangspunkt dersom man ønsker å delta i flere av de store klassiske turrennene som Marcialonga, Engadin Skimarathon og flere andre renn som omfatter Worldloppet. Neste år vil nok anledningen by seg igjen og da anbefaler jeg de som vurderer Sveits som studieland å delta.

Mer informasjon om SAS og SHM finnes på:

www.sas-ski.ch og www.shm-ski.ch

Stakefesten - FB-awards

”Den brente ski” - personen som har gått på den største sprekken

De 4 nominerte er:

Tomas

Joakim

Anstein

Ole Johan

Juryens begrunnelse: Vinneren har gjennom vinteren vist en egen evne til å gå etter en sprekke, men ende opp med en helt annen. I Vasaloppet forsøkte han å henge på dameklassens vinner, Sofia Lind, men endte med å få oppleve en annen og mye mer smertefull sprekke.

Vinneren er Tomas!

”Beste skikjøkkenet” - skikjøkkenet med de beste festene

De fire nominerte er:

- Knøtto

- Skiraffen

- Skippendaless

- Ullers-O

Juryens begrunnelse: Utdelingen av denne prisen er litt spesiell. Selv om det er fire nominerte, er to av dem i praksis bare med på å fylle opp listen.

Konkurransen mellom de to andre kjøkkenene har imidlertid vært hard.

Vinnerkjøkkenet har markert seg sterkt den siste tiden; med lange, fine fester og høy partyfaktor. Karaokeanelgget har bidratt til å spre både glede og forargelse blant festdeltakerne. Av de siste begivenheter vi husker mer eller mindre av, nevner vi blant annet temafest med tema Norsk Film, Arnefest med tidenes auksjon av NTNUI-effekter, samt en uniformert o-dag.

Vinneren er Skippendaless!

”Den svarte ski” - helt om natten!

De fire nominerte er:

Ove (ref: forrige fredag)

Sigurd

Hermann (arrangør av s-fest 3.år på rad)

Juryens begrunnelse: Han har med sin karakteristiske Nordli overtrekksjakk vist at han respekterer tradisjoner, men samtidig presenterer et friskt pust inn i gruppa. Førrige helg viste han at skal man først blande drikke til skirenn, er det viktig å stole på egen smak og bedømmelsesevne. Dette gjorde han, og selv om juryen ikke var representert på slutten av festen, står han igjen som den ubestridte vinneren – Både av festen, og av den brukne ski for hele sesongen. Til de som vil satse på denne utmerkelsen til neste år, anbefales spying i vasken på Skiraffen på det sterkeste.

Vinneren er Ove!

«**Den sykeste skiløper**» - skigruppas sykeste gjennom sesongen

De fire nominerte er:

Anstein

Ørjan

Per

Vibeke

Juryens begrunnelse: Vinneren har år etter år vist seg som en av gruppen sykeste. Han klarer å være syk gjentatte ganger gjennom sesongen. En ting er diverse pinglete allergier, en annen ting er influensa, forkjølelse og magetrøbbel. Da det viste seg at premien i fjor ikke fungerte prøver vi igjen.

Vinneren er Ørjan!

«**Judasskien**» - Årets beste Judas

De fire nominerte:

Kjersti

Ole Ivar

Sigurd Fjeldbo

Juryens begrunnelse: Årets Judasski deles ut til en som startet forsesongen med å vise gode utenomsportslige prestasjoner, og har klart å videreføre dette høye nivået også til det sportslige plan gjennom sesongen, som blandt annet har ført til gull i Trøndercup og VM.

Vinneren er Kjersti Renaas

I år hadde endelig skigruppa bestemt seg for å ta opp igjen denne gode gamle tradisjonen. Sindre Opheim var tidligere en fest som ble arrangert hver vår i skigruppa, men det har ikke blitt arrangert på noen år nå. Jeg har aldri vært med på dette før, men har bare hørt fra andre at dette er noe som er verdt å få med seg. Jeg stilte derfor opp med store forventninger og omtrent like store flasker.

Vi var vel ca. 15 stykker som møtte opp på store-P, med diverse kostymer og ski. Turen gikk deretter til Estenstadmarka, en tur som forøvrig tok ca. en og en halv time. Men det er viktig å ha mange drikkepauser når man er på lang-

tur, og det i tillegg begynner å bli varmt ute. Det må nok innrømmes at det på dette føret hadde gått fortere uten ski, men ettersom de fleste av oss er født

med ski på beina insisterte vi på å bruke ski også her.

Da vi var vel fremme trodde vi alle at det var på tide med en pust i bakken, alle bortsett fra arrangøren. De var ekstremt utålmodige etter å komme i gang med skirennet. De hadde laget en meget krevende løype, som kanskje var litt i hardeste laget etter min mening, men det gjorde ikke så mye ettersom det var drikkestasjon underveis.

Denne stasjonen hadde Ove ansvar for, og det må jo sies at han gjorde en helt fantastisk jobb der. Ikke bare hadde han sammen med Ørjan blandet noen ekstremt effektive sportsdrikker, men han gav alle som kom innom på drikkestasjonen en klar og tydelig demonstrasjon på hvordan denne stasjonen skulle utføres. Jeg var iallefall ikke i tvil om hva som skulle gjøres, og satte med ned å tok noen kopper jeg også.

Etter løpet var det på tide med bål, vi hadde imidlertid litt lite ved. Men det er jo ikke noe problem når man har Hermann med på tur, han klatret opp i den høyeste furua han fant og fikk saget ned de øverste greinene. Det kan jo hende det var litt for å få oppmerksomhet også, men jeg er iallefall glad for at vi fikk tak i de øverste greinene, for de brenner jo utvilsomt bedre enn ting som du kan finne lenger ned.

Det må sies at jeg har sjelden vært på en skitur med bedre stemning enn denne, og vi holdt det gående en god stund. Men da det begynte å bli mørkt var det på tide å sette i marsj i retning Skiraffen hvor festlighetene fortsatte. Turen ned gikk stort sett bra, og det var bare en person som måtte kjøres på legevakta. Det må også nevnes at en person klarte å glemme igjen skiene sine der oppe og løp helt ned til moholt uten å merke det. Personen har bedt om å få være anonym. Ellers kan det nevnes at enda senere på kvelden var det nachspiel på Stutteriet, hvor de serverte sine etterhvert så godt kjente "nachspielboller".

Takk for en kjempefin skitur alle sammen!

Fjellseterløpet

skrive av *Ove Antvord*

Da var vårens store løp over for dette året. Løpet som opprinnelig heter Sigmonds Staup, går i raske kløv opp mot Skistua. For dette løpet går oppover til gangs. Et løp som burde passe motbakkeløpere som langrensløpere glimrende.

Med 138 deltagere, halvparten fra NTNUI, ble det duket for store interne konkurranser. Spesielt Anstein var mye ute og slengte med leppa før start. Den som var den store favoritten i langrennsgruppa var allikevel Joakim. Selv ville jeg bare komme framfor damene.

Da startskuddet smalt 18.00, var det som å se sausleppe heime i Li, dvs store tendenser til villmannsløpning. Første km gikk med i dragsuget, mens allerede i de første bakkene opp mot Byåsen Butikksenter, begynte de fleste å lengte etter en god handletur i stedet for svette, tårer og nederlag. Selv hadde jeg fin utsikt både fram til Anstein og beste dame, så planen om å ta det pent fra start holdt mål. Men vi hadde fortsatt 250h.m. igjen. Derfor var det bare å begynne og nyte utsikten oppover det fine terrenget, selv om jeg var mest interessert i

egne bein. Da jeg hadde passert Anstein, begynte kampen om damene. Sjelden har uttrykket å finne en fin rygg fått bedre klang: En fin rompe. Så da var det bare å henge på til siste bakken. For så å banke til i spurten, og fru Eldar Rønning hadde ingen sjanser.

Det holdt allikevel ikke så veldig bra sammenlignet med de mer garvede langrensløperne, Joakim ble overlegent beste, 7.plass totalt var veldig bra. Ole Ivar kom 1 min etter, hederlig løpt av de beste. Anne Sandnes ble beste dame fra NTNUI.

Premieutdeling ble holdt på studenterhytta, Mikael Olsen som vinner blant gutta, og Laila Selbekk hos damene.

Nå var det flere som var fornøyde med dagens innsats, selv om to stykk: Svein Arne og Jermund, følte at de kunne løpe ned igjen. Alle var enige om å trene mer til neste år:

Jeg har testet ”Vodka Mudshaker” tre ganger mens jeg løp opp fra Sluppenbrua til stakefest på Studenterhytta.

1 gang, *ferista*

Farge/duft: Ser ut som kaffe med altfor mye fløte. Dette lite fristende utseende har produsenten klart å skjule i en ugjennomsiktig emballasje. Slettes ikke dumt! Duften er, overraskende nok, behagelig. Kaffearoma med en touch av E.

Smak: Noe kunstig smak av kaffe. Meget søt.

2 gang, *storsvingen*

Farge/duft: Ikke like behagelig. Lukter som noe jeg har drukket en gang for mye.

Smak: Meget søt. Tykk konsistens, altfor tykk

3 gang, *snart på toppen*

Farge/duft: Ikke god

Smak: Uff

Samlet vurdering: Vodka Mudshaker er en fyldig drikk som egner seg bedre på fest enn på trening, selv om jeg ikke ville vært energitilskuddet foruten. *Tross alt smakte den bedre på veg ned enn opp.*

Stakefesten

skrive av "Kem, eg?"

Ja, da var stakefesten over for i år og me hadde det utruleg gøy!! Byrja hardt med turen opp. Vibeke starta ein mail-runde på bull-lista om noen ville gå på rulleski opp, eit par svarte og ved å lesa fleire mailar vart eg litt gira på å ikkje ver så mykje dårligare... Men med mine pinglete armar tok eg ikkje sjansen på å bli ståande i ro etter første bakke. Prøvde på unskyldingar som at eg ikkje hadde rulleski eller sko, men det var altfor monge som var villige til å låna vekk... Det endte med at eg sprang opp, og eg fekk med meg mine to samburerar Line og Sigrid. Prøvde å overtala Åsa og Ellen-Marie i kantina på skulen, men det virka kun på ei av dei. Ei som for så vidt sprang frå oss andre oppover. Det var ein hard tur for oss som kun hadde gått på ski heile vinteren og som nå skulle på med joggesko. Heldigvis var dette starten på ein fest og me kunne bruka diverse unskyldningar for å ha pausar. For å ikkje slita seg ut til ølstafett og dansing på kvelden, vart det ein rolig start opp til butikkssenteret der me stoppa for øl-pause, panting og innkjøp av meir øl. (Ida og Ellen-Marie var for lengst ute av syne.) Stive i beinå og med øl i halsen gjekk det sakte men sikkert oppover til tissepause. Klarte å komma oss opp til dei andre som nå hadde ølpause nr. 2, der Ivar (følgebilen) sto klar med kamera og med meir drikka. Jørgen som kom opp rett før oss måtte ta ølen i handa og jogge opp og drikke samtidig. Det kan vel kanskje sei litt om tempoet? Ove, Per og Vibeke var dei som hadde ski på beina, og dei viste sterke arm-musklar på veg opp. Vibeke hadde ikkje eit einaste fraspark på heile turen!! (Ove og Per var litt meir pingler). Mot

slutten av turen blei me teken att av Joakim som starta litt etter oss, men som tydelegvis ikkje hadde hatt ølpause, tissepause, fotopause eller andre pausar... vel oppe var me skikkeleg stolte og klar for ein super ettermiddag/kveld/natt!

En grytidlig fredagsmorgen i april var rundt 150 NTNUI-ere møtt opp ved Bunnpris på Moholt. Blant dem var også en gjeng skiløpere, som gledet seg stort til å løpe rundt i de svenske skoger. Vi hadde riktignok ikke helt fullt lag, men vi følte oss likevel godt forberedt etter opptil flere gode økter med nattorientering i bagasjen. Etter en lang busstur, med innlagt handlestopp i Mora kom vi fram til Upplands Bro like utenfor Stockholm. Der slo vi leir på kjent NTNUI-vis med grillvogn og badstutelt og alt det andre som hører med. Lrødagen kom med nydelig vær, og vi gutta koste oss i sola mens jentene var ute i skogen og løp. Beskjeden de kom tilbake med var også av det oppmuntrende slaget, i alle fall for oss på skilaget. Det var mye ”øppna landskap” og ganske lett orientering, akkurat sånn som vi vil ha det!

Kvelden begynte å sige på og spenningen steg i NTNUI-leiren. Vi hadde vår stødige svenske, Per, på første etappe. (Som o-løper er vel Per omtrent den eneste på laget som kan karakteriseres som stødig, og en del av gutta på laget ble generelt ustødige etter hvert som tio-natta begynte å gå mot dag igjen...) Per er oppvokst et steinkast fra TC, og burde være lommekjent i skogene

her. Han klarte riktignok å bomme stygt på 1. post, men etter det løp han et meget bra løp, og sendte ut vår innleide Byåsen-løper Sveinung Heide Vaskinn på andre etappe. Han var ikke helt fornøyd selv etter løpet, men han hadde jo funnet alle postene, så da var i alle fall vi fornøyd. Ole hadde tredjeetappen og klarte seg som forventet bra. Han orienterte seg sikkert gjennom den mørke svenske natta, og kunne sende ut Hermann på 4.-etappe litt over midnatt. Hermann løp en knallsterk etappe, og sendte faktisk ut Joakim på ”långan natten”

mens det ennå var mørkt! Joakim hadde full kontroll gjennom sine 17 kilometer med nattorientering, og kom inn i grålysningen utpå morkrakvisten. Der stod undertegnede i vekslingsfeltet og frøs og ventet utålmodig. Badstulaget hadde nemlig vekslet for en halv time siden og 4. laget hadde dratt ut for drøyt et kvarter siden. Undertegnede hentet imidlertid inn både badstu- og fjerdelaget, og kunne gi Werner noen sekunders forsprang på de to nevnte lagene på 7. etappe. Werner viste seg å være meget rutinert til tross for at tio var hans første o-løp. Han hang seg på badstulaget,

løp fra 4.-laget, og gjorde en kjempebra etappe. Vi lå faktisk så bra an at vi hadde et håp om å få bare et lag i fellesstarten, men presset ble dessverre for stort for Ivar på 8.-etappen, og oppi all nervøsiteten begynte han å ta poster i feil rekkefølge. Heldigvis fikk han rekkefølgen rett til slutt så vi slapp diskvalifikasjon, men både 9. og 10. etappe måtte starte i fellesstart. På 9. hadde vi leid inn Jan Sverre fra HS, og han gjorde en solid etappe, mens Ove fulgte taktikken sin til fulle, og hadde vel egentlig bare kartet framme for syns skyld. Siden siste etappe var ugaffla så funka taktikken bra, og Ove hadde en knalltid på etappen sin. Dermed hadde vi for første gang på minst tre år klart å fullføre tio-mila, og da vanket det selvsagt sjampis til alle mann! Enkelte fikk kanskje litt mye godsaker etter målgang, noe som førte til at skilaget markerte seg sterkt også på bankettbussen...

Kyb-TIO klar til avreise

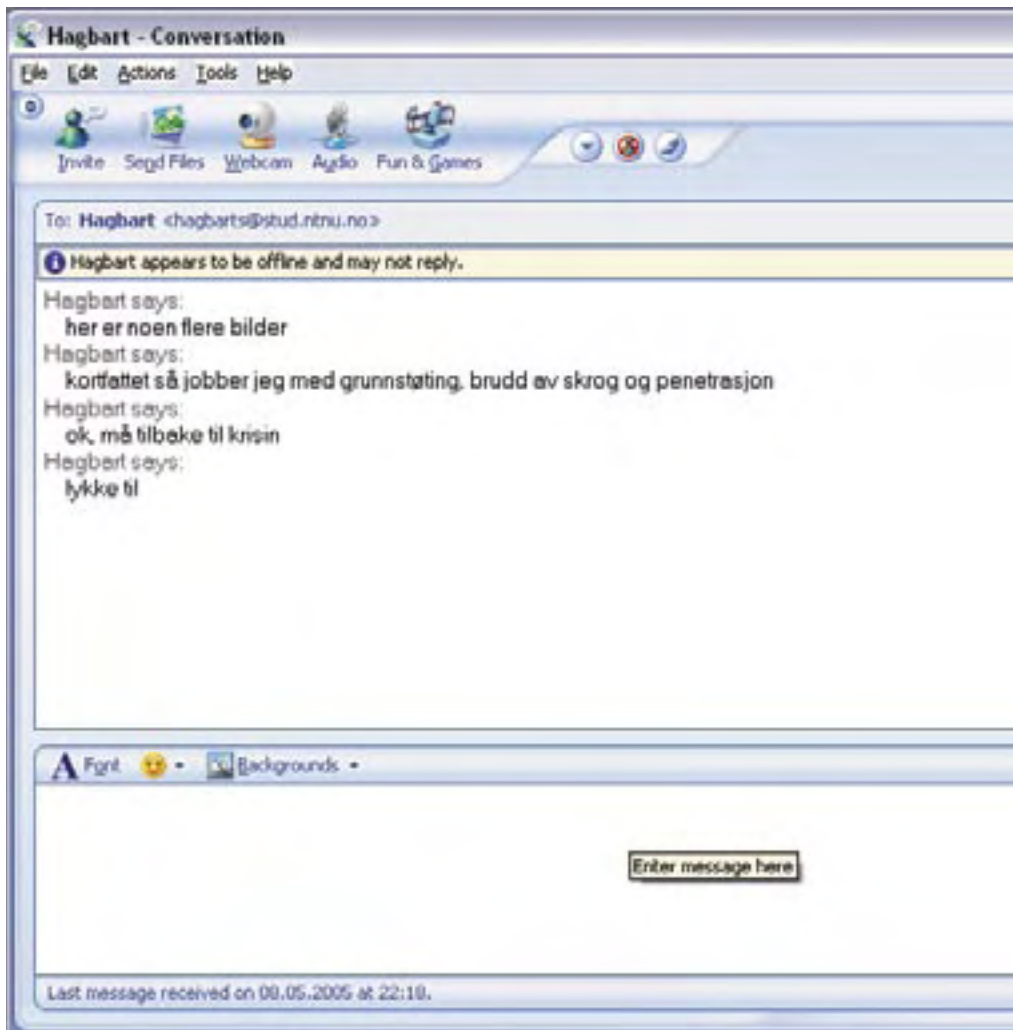
Hermann klar til hjemreise

FB-test Åkesson Rosé

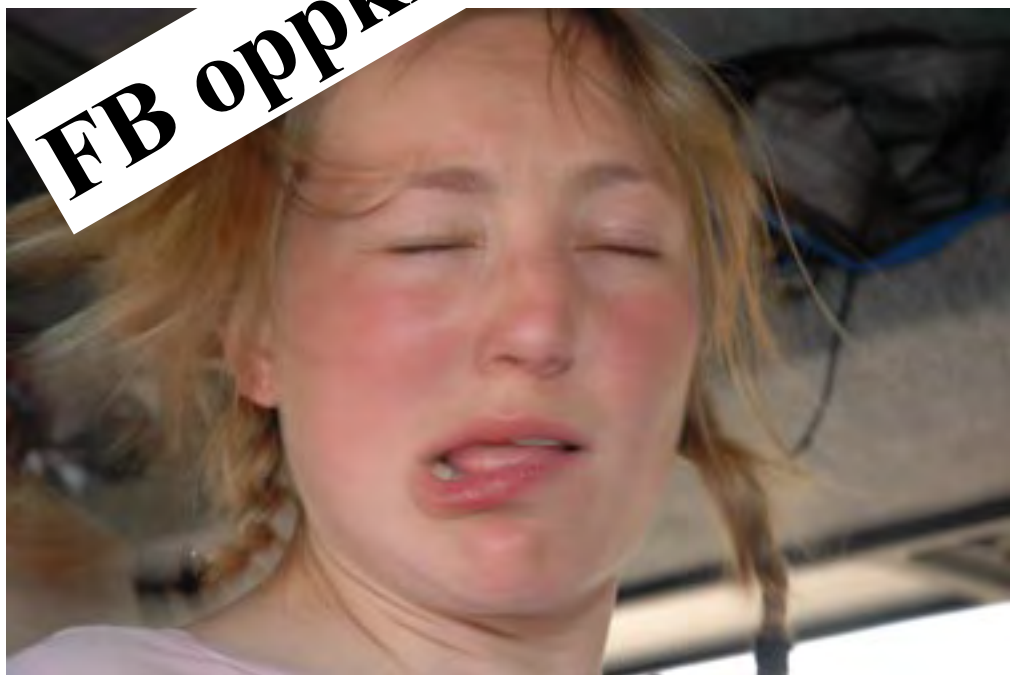
skrevet av Per

Da Per ikke infridde så vi oss nødt til å utnevne denne til "Best i test" uten å egentlig anmelde den, men hele redaksjonen har smakt på den, og kan melde at den smaker.

FB noterer seg at vi har to ivrige lesere i Sauda, Bjørg Inger & Knut Ove Lien

Vi har blitt gjort oppmerksom på at vi i en tidligere utgave har kommet i skade for å publisere innhold som kan oppfattes som nedverdiggende på deres avkoms vegne. Før dette går så langt som en dom i PFU, ønsker vi å beklage på det sterkeste, da dette helt klart er en misforståelse. For å rette på inntrykket, ønsker vi å trykke et par bilder som helt klart vil virke oppklarende.

Og om vi ikke skulle klare å overbevise noen med dette, vil vi insistere på at Ingvild tross alt er mye bedre enn sin bror (mangel på bevis kan skyldes den lave dekningsgraden av digitalkameraer på den tiden)

Sett og hørt

Hermann observert foran, på og
i telt på TIO

Ove var full

Ove restituerte med
øl og vin etter fullført
etappe på TIO

Joacim løper TIO med ned-
spydd SI-brikke

Ove var full

Ove vill ha pornofilm
på sovebussen: "Jentene
har godt av å se det"

Sigrid og Martin
observert i heftig
utveksling av kroppsvæske på
kjøkkenet på
Skiraffen

De fleste oppførte
seg pent, bortsett
fra en
- Tio-turarrangør

Ove var full

Pinglelista

-
- Blekka-redaksjonen: klarer såvidt å utgi en- 1- utgave i løpet av våren
 - Alle de som ikke gikk på rulleski til stakefest
 - De som ikke var på nach etter Sindre Opheim (på Stutt)
 - De som ikke gikk på ski på Sindre Opheim
 - Alle som dro tidlig ned og ikke var med på å vaske etter stakefest

Fiskebeiner'n er Langrennsgruppas organ. FB serverer deg tekst og bilder du trodde du ikke hadde bruk for å se. Vi er i en ekspansiv fase og søker nå nye medarbeidere.

Langrenn

Fiskebeiner'n

Bedriftspresentasjon avholdes på Skiraffen fredag 13. mai klokken 1930. Vi ber om presist oppmøte. Påmelding på www.ntnui.no/langrenn. Det vil bli lett servering under presentasjonen. Ta med egnet drikke.